

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไพรนุกยุง

เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไพรนุกยุง ในการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เรื่องการควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร เพื่อประโยชน์ในการควบคุม กำกับดูแลการดำเนินกิจการเลี้ยงสุกร ซึ่งเป็นกิจการที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลไพรนุกยุงให้มีความปลอดภัยและเป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลไพรนุกยุง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไพรนุกยุง และนายอำเภอหันคา จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไพรนุกยุง เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไพรนุกยุง นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลไพรนุกยุง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลไพรนุกยุง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตว์แพทย์ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการของรัฐ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่สัตว์แพทย์ในราชการส่วนท้องถิ่น

“การเลี้ยงสุกร” หมายความว่า การมีสุกรไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นประจำสม่ำเสมอเพื่อให้สุกรเจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้

“อาคาร” หมายความว่า บ้าน เรือน โรง ร้าน อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรตามข้อบัญญัตินี้

“เหตุรำคาญ” หมายความว่า ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น ดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

(๑) แหล่งน้ำทางระบายน้ำที่ใส่มูลหรือเถ้าหรือสถานที่อื่นที่อยู่ในทำเลไม่เหมาะสมสกปรก มีการสะสมหรือหมักหมมสิ่งของมีการเทสิ่งใด ๆ เป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมหรือละอองสารเป็นพิษ

(๒) อาคารอันเป็นที่อยู่อาศัยของคนหรือสัตว์หรือสถานที่ประกอบการใดไม่มีการระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็นหรือละอองอย่างเพียงพอจนเป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๓) การกระทำใด ๆ ที่ทำให้เกิดกลิ่น เสียง สิ่งมีพิษ หรือกรณีอื่นใดจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจของผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบเหตุนั้น

(๔) เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒

การควบคุมการเลี้ยงสุกร

ข้อ ๖ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสุกรจะต้องปฏิบัติตามมาตรการ ดังต่อไปนี้

(๖.๑) สถานที่ตั้ง ต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาลหรือสถานที่ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวข้างต้น และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะ ดังต่อไปนี้

(๖.๑.๑) สำหรับสถานประกอบการกิจการเลี้ยงสุกรน้อยกว่า ๕๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๖.๑.๒) สำหรับสถานประกอบการกิจการเลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

(๖.๑.๓) สำหรับสถานประกอบการกิจการเลี้ยงสุกร เกินกว่า ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ เมตร

(๖.๒) โรงเรือนเลี้ยงสุกรและส่วนประกอบ

(๖.๒.๑) โรงเรือนเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

(๖.๒.๒) โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสุกรไม่มีการพักอาศัย หรือประกอบกิจการอื่นใด

(๖.๒.๓) พื้นโรงเรือนเลี้ยงสุกรทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงที่เหมาะสมให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงรางระบายน้ำได้สะดวก

(๖.๒.๔) โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องมีที่ขังและที่ปล่อยสุกรกว้างขวางเพียงพอ คอกสุกรต้องมีการกั้นเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสุกรไม่ให้สุกรอยู่อย่างแออัด

(๖.๒.๕) หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสม และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องเข้าภายในอาคารได้อย่างทั่วถึง

(๖.๒.๖) ต้องมีห้องเก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ หรืออุปกรณ์ในการทำงาน ในที่มิดชิดเป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาความสะอาดอยู่เสมอไม่เป็นที่เพาะพันธุ์ของสัตว์นำโรคต่าง ๆ

ทั้งนี้ รายละเอียดโรงเรือนเลี้ยงสุกรและส่วนประกอบให้เป็นไปตามประกาศ หรือข้อบังคับของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๖.๓) การจัดการของเสีย สารพิษและมลพิษของสถานประกอบการเลี้ยงสุกร

(๖.๓.๑) ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน โดยใช้การบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม รางระบายน้ำไม่อุดตัน

(๖.๓.๒) น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และรายงานการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบการ

(๖.๓.๓) ต้องเก็บ กวาด มูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลเป็นประจำทุกวันและห้ามทิ้งมูลสุกรหรือมูลฝอยในที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

(๖.๓.๔) ต้องทำความสะอาด กวาดล้างโรงเรือนเลี้ยงสุกร และบริเวณโดยรอบโรงเรือนให้สะอาดทุกวันให้มีลักษณะที่ดูอยู่เสมอ รวมทั้งต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ

(๖.๓.๕) ต้องจัดให้มีที่เก็บกักมูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลโดยเฉพาะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

(๖.๓.๖) ห้ามทิ้งมูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่ดินสาธารณะหรือทางน้ำสาธารณะหรือในที่อื่นใดนอกจากที่รองรับมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะที่ได้จัดไว้

(๖.๓.๗) การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษและเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

(๖.๓.๘) กรณีการเลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๕๐๐ ตัวขึ้นไป ผู้ประกอบการจะต้องมีวิศวกรสิ่งแวดล้อมหรือผู้ที่มีคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับการปศุสัตว์หรือสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ควบคุมการเลี้ยงสัตว์

(๖.๓.๙) กรณีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นระบบหมักก๊าซชีวภาพสำหรับสุกรมากกว่า ๕๐๐ ตัว ต้องเป็นระบบที่ได้มาตรฐานสากลและออกแบบระบบถูกต้องตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ในการออกแบบต้องได้รับการรับรองหรือเห็นชอบจากผู้ที่มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๖.๓.๙.๑) โครงสร้างฐานราก ผนัง รางน้ำ และลานตาก ต้องมีความมั่นคงแข็งแรง ทนแรงกดทับ หรือแรงดันจากน้ำเสีย และก๊าซชีวภาพที่เกิดขึ้นจากระบบ และต้องได้รับการรับรองแบบโดยวิศวกรโยธา คุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีใบประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือมีประสบการณ์ด้านการออกแบบระบบหมักก๊าซชีวภาพอย่างน้อย ๒ ปี

(๖.๓.๙.๒) ระบบควบคุมการไหลเวียนของน้ำเสีย ท่อดึงกากระบบควบคุมแรงดันก๊าซชีวภาพและตัวกรอง ต้องออกแบบให้เหมาะสมกับปริมาณน้ำเสีย และต้องได้รับการรับรองแบบโดยวิศวกรสิ่งแวดล้อมหรือวิศวกรเครื่องกล คุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีใบประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือมีประสบการณ์ด้านการออกแบบระบบหมักก๊าซชีวภาพอย่างน้อย ๒ ปี

(๖.๓.๙.๓) กรณีมีการนำก๊าซชีวภาพไปใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้า จะต้องแสดงแผนภูมิของระบบไฟฟ้า แสดงการจัดวางและเชื่อมต่อทั้งหมดโดยละเอียด กรณีผลิตกระแสไฟฟ้า เพื่อจำหน่ายต้องได้รับการรับรองแบบโดยวิศวกรไฟฟ้า มีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีใบประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม หรือมีประสบการณ์ด้านการออกแบบการผลิตกระแสไฟฟ้าอย่างน้อย ๒ ปี ตลอดจนได้รับการอนุญาตตามกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อจำหน่าย

ทั้งนี้ ก่อนการดำเนินการ ให้ผู้ที่มีความประสงค์ติดตั้งระบบยื่นแบบแปลน และแผนผังต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อเห็นชอบ และเมื่อดำเนินการแล้วเสร็จต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบรับรองก่อนการใช้งาน

(๖.๔) การจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์พาหะนำโรค

(๖.๔.๑) ต้องมีการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์

(๖.๔.๒) การกำจัดซากสัตว์โดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอ โดยใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรค ที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยบนซากสัตว์จนทั่ว ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

(๖.๔.๓) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผาต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผา อยู่ในบริเวณที่เหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

ทั้งนี้ รายละเอียดการดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศหรือข้อบังคับของ เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๖.๕) การจัดการปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ

(๖.๕.๑) ถ้ามีการสุ่มไฟไล่แมลงให้สัตว์ต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ

(๖.๕.๒) ต้องป้องกันเสียงรบกวนของสัตว์ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ ต่อผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๖.๕.๓) จำนวนสัตว์ต้องไม่มากเกินไปจนสมควรจนเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่อาศัย

หมวด ๓

การขออนุญาต

ข้อ ๗ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสุกรจะต้องยื่นคำขออนุญาตเลี้ยงสุกรต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่กำหนดพร้อมด้วยหลักฐาน ดังต่อไปนี้อย่างละ ๑ ชุด

(๗.๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/สำเนาบัตรข้าราชการ/สำเนาบัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๗.๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๗.๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน/สำเนาหนังสือสัญญาเช่าที่ดิน/หนังสือยินยอมให้ใช้ที่ดิน

(๗.๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคำขอ หลักฐานต่าง ๆ ของผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรให้แล้วเสร็จภายในกำหนด ๗ วัน ดังนี้

(๘.๑) กรณีผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรไม่เกิน ๒๐ ตัว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งเจ้าหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตประกอบการเลี้ยงสุกรซึ่งประกอบด้วย

(๘.๑.๑) พนักงานส่วนตำบล จำนวน ๑ คน

(๘.๑.๒) ผู้ปกครองท้องที่หรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๑.๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๒) กรณีผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร ๒๑ - ๕๐ ตัว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งเจ้าหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตประกอบการเลี้ยงสุกรซึ่ง ประกอบด้วย

(๘.๒.๑) พนักงานส่วนตำบล จำนวน ๑ คน

(๘.๒.๒) ผู้ปกครองท้องที่หรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๒.๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๒.๔) สาธารณสุขอำเภอหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๒.๕) ปศุสัตว์อำเภอหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๓) กรณีผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรเกิน ๕๐ ตัว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งเจ้าหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตประกอบการเลี้ยงสุกรซึ่งประกอบด้วย

(๘.๓.๑) พนักงานส่วนตำบล จำนวน ๑ คน

(๘.๓.๒) ผู้ปกครองท้องที่หรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๓.๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลไพรมกยูงหรือผู้แทน

จำนวน ๑ คน

(๘.๓.๔) สาธารณสุขอำเภอหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๓.๕) ปศุสัตว์อำเภอหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๓.๖) นักวิชาการสิ่งแวดล้อมหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

(๘.๓.๗) พนักงานจังหวัดหรือผู้แทน จำนวน ๑ คน

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามข้อ ๘ ทำการตรวจสอบเอกสารหลักฐาน และสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันทำการ แล้วทำความเห็นเสนอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าเห็นสมควรออกใบอนุญาตหรือไม่

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาคำขอพยานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามข้อ ๘ ให้แล้วเสร็จและส่งอนุญาตหรือไม่ออกใบอนุญาตภายในเวลาไม่เกิน ๗ วันทำการ ยกเว้นมีเหตุการณ์จำเป็นที่ไม่อาจพิจารณาให้เสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ขยายเวลาการพิจารณาสั่งการออกไปได้ไม่เกิน ๑๕ วันทำการ

กรณีเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาไม่อนุญาตออกใบอนุญาตแก่ผู้ยื่นคำขอ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงหรือระบุเหตุผลผลการไม่อนุญาตและให้คำแนะนำในการปฏิบัติหรือแนวทางการปรับปรุงแก้ไขให้แก่ผู้ยื่นคำขอทราบ

ข้อ ๑๐ กรณีผู้ได้รับใบอนุญาตหากจะเพิ่มปริมาณการเลี้ยงสุกรจากเดิมที่ได้รับอนุญาต ขอให้ยื่นคำขอพร้อมเอกสารหลักฐานให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาก่อนขยายการเลี้ยงและให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการโดยให้ปฏิบัติตามข้อ ๘ และข้อ ๙ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ กรณีผู้ได้รับอนุญาตให้เลี้ยงสุกรมีความประสงค์จะเลิกกิจการเลี้ยงสุกรให้ยื่นคำขอยกเลิกการเลี้ยงสุกรต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน ๑๕ วันทำการ

หมวด ๔

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๒ ผู้ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรเกินกว่า ๕๐ ตัว ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

(๑๒.๑) จัดให้มีบริเวณเลี้ยงสุกรเป็นสัดส่วน และอยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสุกรนั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกันตามข้อบัญญัตินี้

- (๑๒.๒) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ และมีการระบายอากาศดี
- (๑๒.๓) ถนนภายในสถานประกอบกิจการต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสม สะดวกในการขนส่ง ลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสุกร รวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบกิจการ
- (๑๒.๔) สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหาร ควรจัดเป็นสัดส่วนและถูกหลักสุขาภิบาล
- (๑๒.๕) อาหารที่ใช้เลี้ยงสุกรต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์
- (๑๒.๖) ควรมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบ และมีการดูแลรักษา ความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ
- (๑๒.๗) ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วนเหมาะสม และเป็นระเบียบเรียบร้อย
- (๑๒.๘) เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิตช์ และสายไฟต่าง ๆ ต้องได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี
- (๑๒.๙) ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้มาตรฐานน้ำดื่มไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสุกร และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิด ความสกปรกหรือการปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้งใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครั้งเดียวแล้วนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่ หรือวิธีอื่น
- (๑๒.๑๐) ต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดได้มาตรฐาน และมีปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวัน
- (๑๒.๑๑) กรณีที่สถานประกอบกิจการผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบ ให้สะอาดตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำ ให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ
- (๑๒.๑๒) ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่ส่งคมรังเกียจ โรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หูน้ำหนวก และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ ได้แก่ อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด อีสุกอีใส คางทูม ไวรัสตับอักเสบบี และโรคติดต่ออันตราย ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข

(๑๒.๑๓) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพเป็นประจำทุกปี

(๑๒.๑๔) ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย

(๑๒.๑๕) ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑๒.๑๕.๑) ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์ม และภายหลังออกจากห้องส้วมและจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ

(๑๒.๑๕.๒) ควรสวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สะอาดเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(๑๒.๑๕.๓) ในกรณีที่มีบาดแผลต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มือต้องสวมใส่ถุงมือหรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

(๑๒.๑๖) ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสมและเพียงพอ

(๑๒.๑๗) ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝัง เผาอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลและปฏิบัติตามประกาศหรือข้อกำหนดขององค์การบริหารส่วนตำบลไพโรนงด้วยกรณีนั้น

(๑๒.๑๘) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และบำบัดหรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

(๑๒.๑๙) ภายในห้องน้ำและห้องส้วมควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๑๒.๒๐) ต้องดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวันปฏิบัติงาน

(๑๒.๒๑) ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสุกรด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้อง

(๑๒.๒๒) การกำจัดซากสุกรให้ใช้วิธีเผา หรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรค ดังนี้

(๑๒.๒๒.๑) การกำจัดซากสุกรโดยการฝัง ต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึงโดยฝังซากลึกจากผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรย

(๑๒.๒๒.๒) การกำจัดซากสุกรโดยการเผา ต้องมีสถานที่เผา หรือเตาเผา อยู่ในบริเวณที่เหมาะสมในการใช้เผาซากจนหมด การเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๑๒.๒๒.๓) สถานที่กำจัดซากสุกรต้องห่างจากบริเวณอาคาร หรือโรงเรือนเลี้ยงสุกร อาคารสำนักงานอาคารที่พักอาศัย

(๑๒.๒๓) ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์ และแมลงนำโรคในฟาร์มไม่ให้มีจำนวนมากจนก่อให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสุกร ทั้งในตัวสุกร อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยง และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

(๑๒.๒๔) กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ในเขตพื้นที่ที่ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสุกร ทั้งในตัวสุกร อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยงและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

(๑๒.๒๕) ควรจัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายโดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๑๒.๒๖) ควรจัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบการ และพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

(๑๒.๒๗) ระดับเสียงในสถานประกอบการเลี้ยงสุกร ในเวลากลางวันต้องมีระดับเสียงเฉลี่ย ๘ ชั่วโมงไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล (เอ) ตามกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองแรงงาน

(๑๒.๒๘) ระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์และก๊าซแอมโมเนียบริเวณคอกเลี้ยงสุกรต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองแรงงาน

(๑๒.๒๙) วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการให้ใช้วิธีการตรวจวัดของหน่วยราชการไทย ในกรณีที่ไม่มียุทธวิธีตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนดไว้ให้ใช้วิธีการตรวจวัดที่ท้องถิ่นยอมรับ

(๑๒.๓๐) ให้ควบคุมป้องกันกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบการมิให้มีกลิ่น น้ำเสีย เขม่า ค้อน เสียง ฝุ่น และความร้อน เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

หมวด ๕

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๓ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑๓.๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือจัดส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๑๓.๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือ หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลไพรนกยูง ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๖

บทลงโทษ

ข้อ ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ข้อใดข้อหนึ่ง มีความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๖ ผู้ประกอบการที่ได้ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรมาก่อนข้อบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับให้ได้รับการยกเว้นการปฏิบัติตามข้อ ๖ (๖.๑)

ข้อ ๑๗ ให้ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรก่อนที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ยื่นคำขอใบอนุญาตพร้อมหลักฐานเอกสารตามข้อ ๗ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในเวลา ๑๕ วันทำการนับตั้งแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ ภายใต้บังคับข้อ ๑๖ กรณีผู้ประกอบการดำเนินกิจการเลี้ยงสุกรยังไม่เป็นไปตามหมวด ๒ และหมวด ๔ แห่งข้อบัญญัตินี้ให้ผู้ประกอบการปรับปรุงกิจการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในเวลาไม่เกิน ๑๒๐ วันหรือภายในเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรแต่ไม่ควรเกินกว่า ๒๗๐ วัน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความเดือดร้อนราคาหมูที่ประชาชนได้รับเป็นสำคัญ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วผู้ประกอบการไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาสั่งไม่อนุญาตให้ออกใบอนุญาตพร้อมแจ้งเหตุผลการไม่อนุญาตและสั่งให้ผู้ประกอบการยุติการประกอบกิจการ

ข้อ ๑๙ การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาสั่งไม่อนุญาตการออกใบอนุญาตไม่เป็นเหตุให้ผู้ประกอบการกิจการรายนั้นไม่มีสิทธิยื่นคำขอใบอนุญาตใหม่ หากภายหลังผู้ประกอบการได้ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้แล้ว

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

เกษภา อินสว่าง

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไพรนกยูง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไพรนกยูง
เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๑

๑. เลี้ยงสุกร ไม่เกิน ๒๐ ตัว	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
๒. เลี้ยงสุกร เกิน ๒๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๔๙ ตัว	ฉบับละ ๓๐๐ บาท
๓. เลี้ยงสุกร เกิน ๔๙ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
๔. เลี้ยงสุกร เกิน ๑๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
๕. เลี้ยงสุกร เกิน ๕๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว	ฉบับละ ๑,๕๐๐ บาท
๖. เลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัวขึ้นไป	ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท

แบบคำขอรับใบอนุญาต

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....เทศบาล/สุขาภิบาล/อบต.
.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

() สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร ประเภท.....

โดยมีพื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร

() กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....

มีคนงาน.....คน ใช้เครื่องจักรขนาด.....แรงม้า

() กิจการตลาด ที่มีจำหน่าย.....(เป็นประจำ/เป็นครั้งคราว/ตามวันนัด)

() กิจการจำหน่ายสินค้าในที่/ทางสาธารณะจำหน่ายสินค้าประเภท.....

ณ บริเวณ.....โดยวิธีการ.....

() กิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยโดยทำเป็น ประเภท

เก็บ ขนสิ่งปฏิกูล โดยมีแหล่งกำจัดที่.....

เก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่.....

เก็บ ขนมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่.....

เก็บ ขน และกำจัดมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่.....

ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น).....พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐาน

และเอกสารมาด้วย ดังนี้คือ

๑) สำเนาบัตรประจำตัว.....(ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

๓) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

๓.๑)

๓.๒)

๔)

๕)

(มีต่อด้านหลัง)

(ด้านหลังคำขอรับใบอนุญาต)

แผนผังแสดงที่ตั้งสถานประกอบกิจการโดยสังเขป

Blank area for the site plan diagram.

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอรับใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต
(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

() เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้.....

.....

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ.....

.....

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข
(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานท้องถิ่น
(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

ใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่.....เลขที่...../.....

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้

.....
สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....ประเภท.....

ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

เสียค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท (.....)

ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

(๒) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไพทรนถุง เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๑

(๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องโดยมีอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

(๔) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

(๔.๑)

(๔.๒)

(๕) ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(๖) ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน (๑) ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๒) หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

(มีต่อด้านหลัง)

แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....เทศบาล/สุขาภิบาล/อบต.
.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการประเภท.....
.....ตามใบอนุญาตเล่มที่.....เลขที่...../
ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น).....

- พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้คือ
- ๑) สำเนาบัตรประจำตัว.....(ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)
 - ๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
 - ๓) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ
 - ๓.๑)
 - ๓.๒)
 - ๔).....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต
(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข	คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
จากการตรวจสอบสถานประกอบการ	
() เห็นสมควรอนุญาต	() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้
() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ.....	() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ
.....	
(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข	(ลงชื่อ).....
(.....)	(.....)
ตำแหน่ง.....	ตำแหน่ง.....
วันที่...../...../.....	วันที่...../...../.....